

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 4. toukokuuta 2018
(OR. en)

8357/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0135 (CNS)

CADREFIN 39
RESPR 5
POLGEN 53
FIN 345

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	4. toukokuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 325 final
Asia:	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 325 final.

Liite: COM(2018) 325 final

Bryssel 2.5.2018
COM(2018) 325 final

2018/0135 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä

{SWD(2018) 172 final}

PERUSTELUT

1. JOHDANTO – UUDISTUKSEN PERUSTELUT

1.1. Rahoitusjärjestelmää ei ole uudistettu vuoden 1988 jälkeen

Seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen yhteydessä tarjoutuu mahdollisuus uudistaa myös EU:n rahoitusjärjestelmää. Kuten tiedonannossa ”Nykyaikainen talousarvio unionille, joka suojelee, puolustaa ja tarjoaa mahdollisuuksia: monivuotinen rahoituskehys vuosiksi 2021–2027”¹ todetaan, unionin on jatkossa tarpeen rahoittaa uusia painopisteitä ja uusia eurooppalaisia julkishyödykkeitä. Samaan aikaan talouden muutokset ja globalisaatio asettavat uusia haasteita kansallisille verojärjestelmille. Lisäksi on laadittu uusia politiikkoja, joiden toteuttamista voidaan tehostaa tarjoamalla siihen taloudellisia kannustimia EU:n tasolla. Monet tahot ovat myös katsoneet, että talousarvion tulopuolen uudistaminen on tarpeen, jotta siitä voitaisiin tehdä selkeämpi, oikeudenmukaisempi ja läpinäkyvämpi.

EU:n talousarvion tulopuolta on kuitenkin tarkasteltava osana EU:ssa käynnissä olevia merkittäviä kehityssuuntauksia. EU:n talousarvion menopuolella on varmistettava, että painopiste on entistä enemmän sellaisissa julkishyödykkeissä, joilla on eurooppalainen ulottuvuus, ja että EU:n varoja hallinnoidaan tehokkaasti ja moitteettomasti. Nämä periaatteet olisi otettava lähtökohdaksi myös tulopuolta tarkistettaessa.

EU:n talousarvio määräytyy pikemminkin menopuolen kuin käytettävissä olevien tulojen mukaan. Tämä tarkoittaa sitä, että talousarvion tulopuolta mukautetaan useimmiten automaattisesti menojen määrän mukaan. Mukauttamisessa noudatetaan omista varoista annetussa lainsäädännössä vahvistettuja sääntöjä. Omien varojen järjestelmän on tarjottava luotettava ja joustava kehys, joka on kaikilta osin tasapainoperiaatteen mukainen.

Nykyisessä omien varojen järjestelmässä on kolme pääasiallista omien varojen luokkaa: i) ns. perinteiset omat varat (jotka muodostuvat lähinnä tullimaksuista); ii) arvonlisäveroon perustuvat omat varat, jäljempänä ’alv-perusteiset omat varat’; ja iii) bruttokansantuloon perustuvat omat varat, jäljempänä ’BKTL-perusteiset omat varat’. Perinteiset omat varat ovat EU:n talousarvion välitön tulolähde, joten niitä pidetään EU:n varsinaisina omina varoina. Alv- ja BKTL-perusteiset omat varat ovat sen sijaan käytännössä kansallisia rahoitusosuuksia, jotka jäsenvaltiot maksavat EU:n talousarvioon. BKTL-perusteiset omat varat otettiin omien varojen järjestelmään täydentäväksi tulolähteeksi, jolla oli tarkoitus varmistaa, että kaikki sovitut menot saadaan rahoitettua. Tästä tulolähteestä on kuitenkin ajan myötä muodostunut järjestelmän tärkein tulolähde, jonka osuus EU:n tuloista on yli 70 prosenttia. Sen avulla voidaan varmistaa järjestelmän vakaus ja varojen riittävyys, mutta sen merkittävä asema saa aikaan sen, että EU:n talousarvioon maksettavat kansalliset rahoitusosuudet nähdään entistä useammin vain yhtenä kustannuseränä.

Rahoitusjärjestelmän kokonaisvaltainen uudistaminen on osoittautunut hankalaksi. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 311 artiklassa määrätään, että unioni ”huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat”. Tähän artiklaan perustuva omia varoja koskeva päätös tarjoaa vankan oikeudellisen perustan EU:n talousarvion rahoitusjärjestelmälle. Päätös edellyttää merkittävien vaikutustensa vuoksi jäsenvaltioiden yksimielistä hyväksyntää ja ratifiointia kansallisissa parlamenteissa. Tämä vaatimus

¹ COM(2018) 321.

muodostaa samalla kuitenkin merkittävän menettelyllisen esteen, joka päättäjien on raivattava siinäkin tapauksessa, että suurin osa pitää uudistusta hyvin perusteltuna. Sen vuoksi ei ole sattumaa, että omien varojen järjestelmään on tehty sen sisältöön liittyvä merkittävä muutos viimeksi 1980-luvulla, jolloin hyväksyttiin ns. Delors-paketit ja otettiin käyttöön BKTL-perusteiset omat varat yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ja uusien jäsenvaltioiden liittymisestä aiheutuneiden lisämenojen kattamiseksi.

Vuonna 2011 komissio esitti omiin varoihin liittyviä uudistuksia voidakseen tukea jäsenvaltioiden julkisen taloutensa vakauttamiseksi toteuttamia toimia, joita tarvittiin talouskriisin vuoksi.² Se ehdotti alv-perusteisten omien varojen yksinkertaistamista ja uuden finanssitransaktioveroon perustuvan omien varojen lähteen käyttöönottoa. Euroopan parlamentti antoi tukensa komission ehdotuksille. Vaikka ehdotukselle ei saatu tarvittavaa kaikkien jäsenvaltioiden yksimielistä hyväksyntää, jäsenvaltiot olivat pitkälti yhtä mieltä siitä, että järjestelmän uudistaminen oli tarpeen. Eurooppa-neuvoston 7. ja 8. helmikuuta 2013 antamissa päätelmissä todettiin, että järjestelmässä on parantamisen varaa, ja kehoitettiin neuvostoa jatkamaan komission ehdotusten käsittelyä.

1.2. Uudistuksen tarve

Osana vuodet 2014–2020 kattavasta monivuotisesta rahoituskehiksestä joulukuussa 2013 tehtyä lopullista sopimusta perustettiin omia varoja käsittelevä korkean tason työryhmä. Samalla neuvosto, Euroopan parlamentti ja komissio antoivat omia varoja koskevan yhteisen lausuman. Lausumassa todettiin, että omia varoja koskeva kysymys vaati vielä lisätyötä ja että koolle kutsutaan toimielinten välinen korkean tason työryhmä, jonka tehtävänä on tarkastella yleisesti omien varojen järjestelmää. Työryhmä antoi loppuraporttinsa joulukuussa 2016.³ Se suositteli muun muassa sellaisten omiin varoihin sisällytettävien uusien luokkien käyttöönottoa, joilla on läheisempi yhteys EU:n politiikkoihin, ja korjausmekanismien soveltamisen lopettamista.

Komissio hyväksyi kesäkuussa 2017 pohdinta-asiakirjan EU:n rahoituksen tulevaisuudesta⁴. Asiakirjassa esitetään useita sellaisia vaihtoehtoisia omien varojen lähteitä, jotka olisivat entistä näkyvämmiin kytköksissä EU:n politiikkoihin, etenkin sisämarkkinoihin ja kestäväan kasvuun. Siinä todetaan, että uusien omien varojen käyttöönotossa olisi kiinnitettävä huomiota i) niiden läpinäkyvyyteen, yksinkertaisuuteen ja vakauteen; ii) niiden johdonmukaisuuteen EU:n politiikkatavoitteiden kanssa; iii) niiden kilpailuun ja kestäväan kehitykseen aiheuttamiin vaikutuksiin; ja iv) niiden tasapuoliseen jakautumiseen jäsenvaltioiden kesken. Helmikuussa 2018 komissio⁵ vahvisti, että EU:n talousarvion tulopuolen uudistaminen auttaisi ohjaamaan keskustelua sellaisiin tavoitteisiin ja osaluokkiin, joiden osalta EU voi tuottaa todellista lisäarvoa.

Euroopan parlamentti hyväksyi maaliskuussa 2018 päätöslauselman⁶ EU:n omien varojen järjestelmän uudistamisesta. Päätöslauselmassa korostetaan omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän loppuraportin (Montin raportti) keskeisten päätelmien tapaan EU:n talousarvion nykyisen rahoitusjärjestelmän puutteita ja kehoitetaan perusteellisten uudistusten toteuttamiseen ja etenkin omien varojen uusien luokkien käyttöönottoon ja kaikkien korjausten poistamiseen.

² COM(2011) 510 final.

³ EU:n tuleva rahoitus: omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän loppuraportti ja suositukset, joulukuu 2016.

⁴ COM(2017) 358 final.

⁵ COM(2018) 98 final.

⁶ P8_TA-PROV(2018)0076, Päätöslauselma Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistamisesta – G. Deprez ja J. Lewandowski.

1.3. Ehdotus rahoitusjärjestelmän uudistamiseksi: talouteen ja ympäristöön liittyviin EU:n haasteisiin vastaaminen

EU on nyt tilanteessa, jossa politiikan uudet painopisteet ja niiden talousarviovaikutukset sekä Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen EU:sta edellyttävät omien varojen järjestelmän rakenteen perusteellista tarkastelua. Lisäksi digitalisaatio, globalisaatio ja muu talouskehitys asettavat haasteita jäsenvaltioiden tilastoviranomaisille. Tämän vuoksi on odotettavissa, että bruttokansantuloa (BKTL) koskeviin tietoihin tehdään entistä useammin entistä suurempia tarkistuksia, jotta ne kuvastaisivat riittävällä tavalla eri talouksien kansantuloa. Kun tarkastellaan yleisesti verotusta, markkinoiden yhdentyminen, pääomien vapaa liikkuvuus ja aineettomien hyödykkeiden merkityksen lisääntyminen ovat nostaneet esiin kysymyksen siitä, pystytäänkö kansallisilla verotusjärjestelmillä ottamaan riittävällä tavalla huomioon kehitys näillä aloilla. Lisäksi ilmastomuutos ja ympäristön pilaantuminen aiheuttavat kielteisiä ulkoisvaikutuksia, joihin on puututtava EU:n ja laajemmin myös maailman tasolla.

Omien varojen järjestelmällä olisi ensinnäkin voitava varmistaa, että tulot riittävät menojen kattamiseen. Lisäksi järjestelmää olisi uudistettava niin, että se tukee näihin uusiin haasteisiin vastaamista ja että se on suunniteltu siten, että siitä saadaan myös muuta hyötyä kuin sen EU:n talousarvioon tuottamat säännölliset tulot. Rahoitusjärjestelmän uudistamista koskeva komission ehdotus perustuu nykyiseen järjestelmään. Komissio esittää, että EU:n talousarvion tulopuolta nykyaikaistetaan yksinkertaistamalla nykyisiä alv-perusteisia omia varoja, monipuolistamalla tulolähteitä sekä lisäämällä synergiaa EU:n talousarvion ja jäsenvaltioiden talousarvioiden välillä.

Tässä esitetyssä ehdotuksessa ei oteta käyttöön mitään uutta EU:n kansalaisilta kannettavaa veroa. EU:lla ei ole valtuuksia kantaa veroja. Omiin varoihin sisällytettävien uusien luokkien käyttöön ottaminen on sen vuoksi kaikilta osin jäsenvaltioiden verotuksellisen itsemääräämisoikeuden mukaista. Nykyisiä verotuksellisia välineitä käytetään pääasiassa kansallisella tasolla, joskin tietyillä osa-alueilla EU antaa sääntöjä yhdenmukaistaakseen verojen soveltamista. Näillä säännöillä edistetään eri jäsenvaltioissa olevien kansalaisten ja yritysten tasapuolista kohtelua, ja ne tarjoavat mahdollisuuden kantaa talousarvioon tuloja, joita kansalliset viranomaiset eivät voi kantaa. Kun EU:n talousarvioon osoitetaan osuus tietyistä EU:n politiikkaan tai lainsäädäntöön perustuvista yhdenmukaisista veropohjista tai muista lähteistä, lisätään samalla synergiaa EU:n talouden ja jäsenvaltioiden talouksien välillä.

Tässä ehdotuksessa on sovellettu tasapainoisen talousarvion periaatetta ja näin säilytetty vaatimus tiukasta budjettikurista. Omien varojen eri lähteiden välinen vuorovaikutus saattaa kuitenkin tarjota synergiaetuja, joita ei tähän mennessä ole täysin hyödynnetty. Tarkoituksena on hyödyntää perussopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia aiempaa paremmin siltä osin kuin omien varojen eri lähteet – kansalliset rahoitusosuudet, osuus nykyisistä tai tulevista veroista ja EU:n varsinaiset tulot – tarjoavat etuja, jotka perustuvat niiden täydentävyyteen ja niiden toisiaan vahvistavaan vaikutukseen. Monipuolistamalla tulolähteitä lisätään samalla EU:n talousarvion joustavuutta ja mukautumiskykyä, mikä hyödyttää viime kädessä kaikkia jäsenvaltioita.

Tällä ehdotuksella yksinkertaistetaan EU:n nykyisen rahoitusjärjestelmän keskeisiä osatekijöitä ja tehdään siitä läpinäkyvämpi. Nykyisiä omia varoja muutetaan ja nykyaikaistetaan. Jäsenvaltioiden pidättämiä kantokuluja vähennetään nykyisestä 20 prosentista alkuperäiseen 10 prosenttiin. Korjaukset poistetaan soveltamalla siirtymäkauden järjestelmää.

Lopuksi on todettava, että talous- ja rahaliiton syventäminen edellyttää erityiskeinoja, joiden avulla voidaan lieventää talouden häiriöiden vaikutuksia. Kun otetaan huomioon Euroopan investointien vakautusjärjestelyn suunniteltu soveltamisala ja tarkoitus, komissio ehdottaa, että käyttöön asetetaan kyseiseen järjestelyyn sisältyvän avustusosion osarahoitusta varten rahoitusosuus, joka määritetään suhteessa eurojärjestelmässä vuosittain tuotettuun rahoitustuloon. Nämä määrät kerätään osallistuvilta euroalueen jäsenvaltioilta ja otetaan EU:n talousarvioon ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina.

Komissio ehdottaa seuraavia toimia:

1. Nykyaikaistetaan nykyisiä omia varoja seuraavasti:
 - säilytetään tullimaksut EU:n **perinteisinä omina varoina** niitä muuttamatta, mutta supistetaan jäsenvaltioiden kantokulujen osuus 10 prosenttiin;
 - säilytetään **BKTL-perusteiset** omat varat tasapainottavina varoina;
 - **yksinkertaistetaan alv-perusteisia omia varoja.**
2. Otetaan käyttöön uusia omia varoja seuraavasti:
 - uudelleen ehdotetusta **yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta** määritetty osuus, joka otetaan käyttöön asteittain sen jälkeen, kun tarvittava lainsäädäntö on annettu. Näillä uusilla omilla varoilla luodaan suora yhteys EU:n talousarvion rahoituksen ja sisämarkkinoilla toimivien yritysten saamien hyötyjen välille;
 - osuus **Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän** huutokauppatuloista: Euroopan unionin päästökauppajärjestelmä on tärkeä EU:n väline, jonka tarkoituksena on vähentää kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaasti ja joka on suoraan yhteydessä sisämarkkinoiden toimintaan;
 - kansallinen rahoitusosuus, jonka määrä lasketaan **kierrättämättömän muovipakkausjätteen** määrän perusteella. Näillä uusilla omilla varoilla kannustetaan jäsenvaltioita vähentämään pakkausjätettä. Niillä myös tuetaan EU:n muovistrategian toteuttamista ja vauhditetaan näin EU:n siirtymistä kiertotalouteen.
3. Otetaan käyttöön periaate, jonka mukaan suoraan EU:n politiikoista saadut tulot olisi ohjattava EU:n talousarvioon.
4. Poistetaan korjaukset asteittain.
5. Kasvatetaan omien varojen enimmäismäärää.

2. NYKYAIKAISTETAAN NYKYISIÄ OMIA VAROJA

2.1. Säilytetään tullimaksut (perinteiset omat varat) mutta supistetaan niiden kantokuluja

Perinteiset omat varat, jotka muodostuvat nykyisin pääasiassa tullimaksuista, kertyvät suoraan EU:n talousarvioon, ja yleisesti ottaen niiden katsotaan olevan luonnollinen seuraus tulliliiton

toiminnasta ja ulkoista kauppaa koskevasta yhteisestä politiikasta. Tullimaksut kannetaan EU:n ulkopuolelta tuotavista tuotteista yhteisen tullitariffin⁷ mukaisesti.

Nykyistä tullimaksujen kantokulujen osuutta, joka on 20 prosenttia, voidaan pitää suurempana kuin kannustinta, joka todellisuudessa tarvitaan sen varmistamiseksi, että kansalliset tulliviranomaiset kantavat tullimaksut unionin puolesta huolellisesti. Tämän vuoksi ehdotetaan, että jäsenvaltioiden pidättämien kantokulujen osuus supistetaan alkuperäiseen 10 prosenttiin ja että samalla lisätään tullin laitteita ja tietojärjestelmiä varten tarkoitettua rahoitustukea, joka vastaa paremmin todellisia tarpeita.

Kannettujen tullimaksujen määrä ja tarkastusten intensiteetti ovat kehittyneet eri suuntiin. Tulliliiton suorituskykyä kuvaavat uusimmat tiedot osoittavat, että muutaman viime vuoden aikana tarkastusten osuus on vähentynyt samalla kun kantokulujen osuus on kasvanut 10 prosentista 25 prosenttiin. Tuoduista tavaroista tarkastettiin vuonna 2016 tulliselvityksen yhteydessä unionin tasolla 2,1 prosenttia, mutta osuus vaihteli merkittävästi jäsenvaltioittain. Yksinkertaistetut menettelyt ja automaatio ovat osaltaan parantaneet tarkastusten kustannustehokkuutta.

Lisäksi jäsenvaltioiden kantokuluina pidättämiä määriä ei aina osoiteta suoraan tullitoiminnan tukemiseen. Viimeaikainen kehitys on osoittanut, että kansallisilla viranomaisilla on tarkastusten tekemistä varten aiempaa vähemmän henkilöstöä.⁸ Tämä merkitsee, että vain pieni osa käytettävissä olevista resursseista osoitetaan tulliopeeraatioihin ja tullimaksujen tarkastamiseen.

2.2. Säilytetään BKTL-perusteiset omat varat ja täydennetään niitä EU:n ulottuvuuden ottamiseksi paremmin huomioon

BKTL-perusteiset omat varat ovat nykyään EU:n talousarvion suurin tulolähde. Nykyisellä omien varojen järjestelmällä on kiistattomia etuja, kuten vakaus, varojen riittävyys ja joustavuus. Nämä ominaisuudet varmistetaan etenkin järjestelmään sisältyvällä BKTL-perusteisista rahoitusosuuksista muodostuvalla täydentävällä tulolähteellä. Tämä omien varojen lähde on sen vuoksi tarkoitettu säilyttää EU:n talousarvion tulopuolen tärkeimpänä tulolähteenä.

Talouden viimeaikainen kehitys on kuitenkin aiheuttanut kansallisille viranomaisille vaurauden ensisijaisena mittarina käytettävän bruttokansantulon tarkkaan laskentaan liittyviä haasteita. Globalisaatio ja tekninen kehitys ovat aiheuttaneet perusteellisia muutoksia yritysten rakenteessa ja tuotannon sijoittamisessa. Kansallisten viranomaisten ratkaistavina on haasteita, jotka liittyvät siihen, että monista palveluista on tullut aineettomia, sähköinen kauppa on yleistynyt nopeasti, aineettoman omaisuuden osuus on kasvanut ja ulkomaisten pääomasijoitusten määrissä on suuria ja nopeita vaihteluita. Esimerkiksi suuret monikansalliset yritykset voivat päättää siirtää erittäin suuria aineettomia omaisuuseriä nopeasti maiden välillä vero- tai muiden sääntelykannustimien vuoksi. Tällaisilla siirroilla saattaa olla vaikutusta kansantalouden tilinpitoon.⁹

⁷ Jäsenvaltiot kantavat tullimaksut EU:n puolesta ja asettavat ne komission käyttöön sen jälkeen kun ne ovat vähentäneet niistä 20 prosenttia kantokulujensa kattamiseksi. Kantokulujen osuus oli 10 prosenttia vuosina 1970–2000, ja se nostettiin 25 prosenttiin vuodesta 2001 eteenpäin. Vuonna 2014 annetussa omia varoja koskevassa päätöksessä osuus supistettiin 20 prosenttiin. Tämä oli seurausta poliittisesta kompromissista, jonka taustalla oli komission ehdotus osuuden supistamisesta takaisin 10 prosenttiin.

⁸ Tulliliiton suorituskykykysely, 2016.

⁹ Kansalliset tilastoviranomaiset tekevät parhaillaan globalisaatioon liittyvää työtä varmistamiseksi, että tietoja käsitellään yhdenmukaisella, luotettavalla ja vertailukelpoisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

Se, ettei tällaisista tapahtumista aina saada tietoa kansallisista yhteisöverojärjestelmistä tai muista tietolähteistä, aiheuttaa ongelmia sekä kansallisille veroviranomaisille että kansallisille tilastoviranomaisille. Tämä on yksi niistä syistä, joiden vuoksi komissio on laatinut aloitteet yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta ja digitaalisen toiminnan oikeudenmukaisemmasta verotuksesta. Yhteisellä yhdistetyllä yhteisöveropohjalla parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa, tehostetaan verosuunnittelua ja vähennetään siihen liittyviä vääristymiä sekä pienennetään sääntelyn noudattamisesta nykyisin aiheutuvia suuria kustannuksia. Digitaalisten palvelujen vero on tilapäisratkaisu siihen, että yhteisöverotusta koskevat nykyiset säännöt ovat digitaalitalouden kannalta riittämättömiä.

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että BKTL-perusteisia omia varoja on mahdollista täydentää ja niiden osuutta unionin talousarvion rahoituksesta supistaa. Tämä voidaan tehdä ottamalla käyttöön monipuolinen ja joustava omien varojen kori, joka on suoraan yhteydessä unionin toimivaltaan ja sen tavoitteisiin. Näiden uusien tuloluokkien myötä saadaan käyttöön sellaisia lisätulolähteitä, jotka heijastavat nykyistä paremmin jäsenvaltioiden suhdannevaihteluja. Ne auttavat näin varmistamaan, että EU:n talousarvio on oikeasuhteinen ja oikeudenmukainen ja että sillä on vakauttava vaikutus.

Jotta tulojen riittävyys, vakaus ja ennustettavuus voitaisiin varmistaa myös jatkossa, BKTL-perusteiset rahoitusosuudet säilytetään tasapainottavina varoina. Tämä tarkoittaa sitä, että niiden määrää mukautetaan sen mukaan, miten paljon tuloja tarvitaan kattamaan menot sen jälkeen, kun muut tulot ja muut omat varat on otettu huomioon. BKTL-perusteisilla omilla varoilla voidaan niiden luonteen vuoksi varmistaa, että unionin yleinen talousarvio on aina lähtötilanteessa eli hyväksymisajankohtanaan tasapainossa. Ehdotetussa omien varojen korissa BKTL-perusteisten omien varojen tasapainottava merkitys korostuu, ja korilla varmistetaan näin oikeudenmukainen taakanjako jäsenvaltioiden kesken.

2.3. Alv-perusteisten omien varojen yksinkertaistaminen

Alv-perusteiset omat varat ovat vuodesta 1980 lähtien olleet tärkeä osa omia varoja koskevaa päätöstä. Niillä varmistetaan yhteys EU:n talousarvion sekä sisämarkkinoiden ja verotuksen yhdenmukaistamisen välillä. Veropohja on niin laaja, että sen perusteella saadaan vakaat ja ennustettavissa olevat tulot.

Nykyjärjestelmässä kaikkien jäsenvaltioiden arvonlisäveron määräytymisperusteet, jäljempänä 'alv-määräytymisperusteet', on yhdenmukaistettu EU:n sääntöjen perusteella. Yhdenmukaistaminen vaatii lukuisia oikaisuja ja korvauksia sekä monimutkaisia toimenpiteitä painotetun keskimääräisen arvonlisäverokannan laskemiseksi. Alv-määräytymisperuste rajataan tämän jälkeen 50 prosenttiin bruttokansantulosta, jotta alv-perusteisiin omiin varoihin liittyvä regressiivisyys voidaan korjata. Lopuksi kunkin jäsenvaltion yhdenmukaistettuun alv-määräytymisperusteeseen sovelletaan yhdenmukaista 0,3 prosentin verokantaa lukuun ottamatta Alankomaita, Ruotsia ja Saksaa, joiden osalta sovelletaan alennettua verokantaa.

Tässä ehdotetaan, että yksinkertaistamisessa noudatetaan seuraavia periaatteita: i) siirretään painopiste yleisen arvonlisäverokannan alaisiin luovutuksiin ja suorituksiin; ii) yksinkertaistetaan alv-määräytymisperusteen laskentamenetelmää; iii) sovelletaan yhdenmukaista verokantaa yleisen arvonlisäverokannan alaiseen veropohjaan. Tällä uudella lähestymistavalla vastataan Euroopan parlamentin ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kehoitukseen lähentää alv-perusteisia omia varoja todelliseen alv-määräytymisperusteeseen ja yksinkertaistaa laskentaa merkittävästi. Näin lisätään samalla läpinäkyvyyttä ja vastuuvuorollisuutta. Yksinkertaistetut alv-perusteiset omat varat ovat kaikilta osin komission

esittämän arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelman ja sitä seuraavien ehdotusten mukaisia.¹⁰

Alv-perusteisista omista varoista EU:n talousarvioon saatavat tulot ovat nykyisin noin 15–20 miljardia euroa vuodessa. Nämä tulot voidaan yksinkertaistamisen jälkeenkin säilyttää tällä tasolla, jos verokantaan tehdään tarvittava korotus.

3. UUSIEN OMIEVAROJEN KORI

Komissio ehdottaa kolmea uutta omien varojen luokkaa. Kullakin niistä on omat etunsa ja perustelunsa, mutta niiden kokoamisesta yhdeksi paketiksi saadaan lisähyötyjä.

Nämä yhdeksi koriksi kootut uudet omat varat ovat todellisia EU:n omia varoja, sillä ne ovat yhteydessä seuraaviin keskeisiin EU:n politiikkoihin: ilmastonmuutoksen torjunta, ympäristöpolitiikka, muovistrategia, kiertotalous ja sisämarkkinat. Kori on näin vahvasti kytköksissä EU:n politiikkoihin ja lisäarvoon. Esimerkiksi veropohjan rapautumiseen ja voitonsiirtoihin ei voida riittävällä tavalla puuttua pelkästään kansallisella tasolla. Tällaisessa tilanteessa EU:n aloitteet arvonlisäverosta ja yhteisöverotuksesta auttavat tasapuolistamaan yritysten ja kuluttajien toimintaedellytyksiä. Vastaavasti ympäristöveroilla voidaan korjata kielteisiä ulkoisvaikutuksia ja vaikuttaa toimintatapoihin. Esimerkiksi ilmastonmuutos ja merien muovijäte ovat maailmanlaajuisia ongelmia, joihin on puututtava EU:n tasolla, myös verokannustimin. EU on jo ottanut käyttöön välineitä, joilla vastataan näihin haasteisiin.

Uusien omien varojen koriin sisältyvistä tulolähteistä saadaan EU:n talousarvioon uusia varoja, joilla voidaan auttaa tasoittamaan yhden merkittävän EU:n talousarvion nettorahoittajan poistumisen vaikutuksia. Useimmat EU:n talousarvion rahoittamiseksi ehdotetuista uusista tulolähteistä perustuvat jo olemassa oleviin tulolähteisiin. Uusilla tulolähteillä on kuitenkin selkeä EU-yhteys, ja ne heijastavat joko suoraan tai välillisesti omien varojen järjestelmän tarjoamaa lisäarvoa. Uusien omien varojen arvioidaan tuottavan merkittävän osan tarvittavista tuloista, mutta niillä korvataan ainoastaan osa BKTL-perusteisista rahoitusosuuksista. Omien varojen tapauksessa sovellettavat veropohjat, kertoimet ja verokannat on määritetty siten, että vuosina 2021–2027 keskimäärin noin 12 prosenttia talousarvion tuloista saadaan uusista tulolähteistä.

Tulolähteitä monipuolistamalla muodostettu uusien omien varojen kori tekee omien varojen järjestelmästä sellaisen, että se kestää yksittäisissä osatekijöissä esiintyviä vaihteluita aiempaa paremmin. Se vastaa myös paremmin jäsenvaltioiden kansallisia talousarvioita, koska se sisältää osatekijöitä, joilla on aiempaa läheisempi yhteys ympäristöön, kulutukseen ja yhteisöverotukseen.

Entistä monipuolisemmassa ja enemmän tulolähteitä sisältävässä omien varojen korissa voidaan myös ottaa aiempaa paremmin huomioon jäsenvaltioiden talouksien suhdannevaihtelut. BKTL-perusteiset omat varat säilytetään tasapainottavina varoina, mutta niiden tasapainottava tehtävä eli eri tulolähteistä saatavissa tuloissa esiintyviä vaihteluita tasaava vaikutus on uudessa järjestelmässä entistä selkeämpi, ja kaikki jäsenvaltiot osallistuvat vaihteluiden tasaamiseen. Tulojärjestelmällä varmistetaan näin tietynasteinen taakanjako tiukasti budjettikuriperiaatetta noudattaen.

3.1. Yhteiseen yhdistettyyn yhteisöveropohjaan perustuvat omat varat

Yhteisöverotukseen perustuvat omat varat ovat jo pitkään olleet mahdollinen EU:n talousarvion omien varojen lähde, koska tämä tulolähde on erottamattomasti yhteydessä

¹⁰ COM(2016)148 final ja sitä seuraavat [ehdotukset](#).

yri­tysten toimin­ta­kent­tä­nä ole­vien sisä­mar­kkinoiden tuotta­miin etuihin. Vaikka eri jäsen­val­tioiden käyttä­mät erilaiset verokannat eivät sinällään ole merkittävä este yhteisö­veroon perustuvien omien varojen käyttöön­otolle, yhden­mukaistetun yhteisö­veropohjan puuttuminen on tähän asti estänyt EU:ta toteuttamasta toimenpiteitä tällä osa­alueella. Komission vuonna 2016 antamilla ehdotuksilla yhteisestä yhteisö­veropohjasta¹¹ ja yhteisestä yhdistetystä yhteisö­veropohjasta¹² luodaan niiden hyväksymisen jälkeen yhden­mukaistettu yhteisö­vero­jär­jestelmä, joka kattaa veropohjan yhdistämisen ja yhdistetyn veropohjan jakamisen. Tällä järjestelmällä puolestaan luodaan perusta oikeudenmukaiselle ja läpinäkyvälle uudelle omien varojen lähteelle.

Yhteisö­veroon pohjautuvaa omien varojen lähde­tä voitaisiin perustella sillä, että monikansalliset yritykset hyötyvät sisä­mar­kkinoiden tarjoamista vapauksista. Yhteinen yhdistetty yhteisö­veropohja auttaa EU:ta torjumaan veronkiertoa. Yhteisö­verosta voitaisiin saada merkittävästi tuloja EU:n talousarvioon. Sen jälkeen kun yhteisestä yhdistetystä yhteisö­veropohjasta on sovittu komission vuonna 2016 esittämien ehdotusten mukaisesti, tähän uuteen veropohjaan perustuva uusi omien varojen lähde olisi helppo ottaa käyttöön.

Kun uudet säännöt tulevat voimaan, yhteisö­veropohjaan eli kansalliselle tasolle kohdennettuihin yritysten voittoihin perustuvan rahoitusosuuden käyttöön ottaminen on yksinkertainen toimenpide. Yhteinen yhdistetty yhteisö­veropohja tarjoaa vakaan ja melko runsaasti tuloja tuottavan rahoituslähteen EU:n talousarviota varten ilman, että puututaan jäsen­val­tioiden verotukselliseen toimivaltaan. Ehdotetut yhteiseen yhdistettyyn yhteisö­veropohjaan perustuvat uudet omat varat kannettaisiin soveltamalla verokantaa suoraan yhteiseen yhdistettyyn veropohjaan. Jos EU:n verokanta olisi 3 prosenttia, yhteisestä yhdistetystä yhteisö­veropohjasta voitaisiin saada rahoituskaudella vuosittain keskimäärin noin 12 miljardin euron tulot. Näiden uusien omien varojen kantaminen aloitetaan vasta sen jälkeen, kun uudet verosäännöt on pantu jäsen­val­tioissa kaikilta osin täytäntöön.

3.2. Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään perustuvat omat varat

Euroopan unionin päästökauppajärjestelmä on EU:n luoma yhteinen väline, jolla torjutaan ilmastonmuutosta. Se perustuu yhteisiin ilmastotavoitteisiin, ilmastomuutoksen hillitsemisstrategioihin ja kansainvälisiin sitoumuksiin ja antaa kaikille siihen kuuluville aloille kaikissa jäsen­val­tioissa saman hintasignaalin. Euroopan unionin päästökauppajärjestelmä on yhden­mukaistettu unionin tasolla, ja siitä saatavat tulot ohjataan kansallisiin talousarvioihin.

Tässä ehdotetaan, että Euroopan unionin päästökauppajärjestelmästä osoitetaan rahoitusosuus unionin talousarvioon omina varoina.¹³ Tarkoituksena on, että kaikista huutokaupattavista päästöoikeuksista saatavista tietyistä tuloista 20 prosenttia osoitetaan EU:n talousarvioon.

Alemman tulotason jäsen­val­tioissa merkittävä osuus Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän tuloista saadaan sellaisten päästöoikeuksien huutokauppaamisesta, jotka on jaettu uudelleen solidaarisuuteen, kasvuun ja yhteenliittäntään liittyvistä syistä. Omiin varoihin osoitettavaa rahoitusosuutta ei oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi kanneta näistä uudelleen jaetuista päästöoikeuksista. Lisäksi tarkistetussa Euroopan unionin päästökauppajärjestelmää koskevassa direktiivissä perustetaan innovointirahasto, josta tuetaan läpimurtoteknologioiden kehittämistä, sekä modernisaatiorahasto, josta tuetaan energia-alan nykyaikaistamista alemman tulotason jäsen­val­tioissa. Myöskään innovointirahastoon ja

¹¹ COM(2016) 685 final.

¹² COM(2016) 683 final.

¹³ Omiin varoihin osoitettavaa rahoitusosuutta ei kanneta päästökauppajärjestelmään kuuluvista ilmailun päästöoikeuksista.

modernisaatorahastoon¹⁴ osoitetusta määrästä ei kanneta omiin varoihin osoitettavaa rahoitusosuutta. Sen sijaan sellaiset huutokaupattavissa olevat päästöoikeudet, jotka jäsenvaltio voi maksutta osoittaa energia-alalle, olisi otettava huomioon määritettäessä omiin varoihin osoitettavaa rahoitusosuutta sen varmistamiseksi, että tämän mahdollisuuden hyödyntämistä koskeva päätös perustuu taloudellisiin näkökohtiin.

Päästökauppajärjestelmästä voitaisiin saada unionin talousarvioon vuosittain keskimäärin 1,2–3,0 miljardin euron tulot. Määrä riippuu Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään kuuluvien päästöoikeuksien markkinahintojen kehityksestä. Määrä saattaa vaihdella myös vuosittain huutokaupattavien päästöoikeuksien määrän mukaan, joka puolestaan riippuu muun muassa päästökauppajärjestelmän markkinavakausvarannon toiminnasta.

3.3. Muovipakkausjätteeseen perustuvat omat varat

Komissio hyväksyi 18. tammikuuta 2018 EU:n strategian muoveista kiertotaloudessa¹⁵, jolla on tarkoitus auttaa ratkaisemaan ympäristöongelmia etenkin parantamalla kierrätyksen talousnäkökohtia ja vähentämällä muovijätteen pääsyä ympäristöön. Strategialla on tarkoitus myös parantaa muoviteollisuuden kestävyyttä, kannustaa innovointiin, kilpailun lisäämiseen ja työpaikkojen luomiseen ja palkita tällaisesta kehityksestä. Strategiassa¹⁶ todettiin, että verotuksellisilla toimenpiteillä voitaisiin kannustaa ympäristöystävällisten toimintatapojen omaksumiseen. Komissio järjesti 22. maaliskuuta 2018 sidosryhmien kanssa kokouksen, jossa keskusteltiin siitä, miten EU:n talousarviolla voitaisiin tukea muovistrategiaa. Osanottajat olivat yhtä mieltä siitä, että muovijätettä on tarpeen vähentää käyttämällä erilaisia keinoja. Tähän tarkoitukseen kehitetyn uuden EU:n tason veron käyttöönottoa pidettiin ongelmallisena sekä kilpailun että toissijaisuusperiaatteen näkökulmasta. Osanottajat olivat tästä huolimatta laajalti sitä mieltä, että EU:n talousarviolla voitaisiin mahdollisesti puuttua tähän ongelmaan.

Ehdotettu omiin varoihin osoitettava rahoitusosuus suhteutettaisiin suoraan kunkin jäsenvaltion tuottaman kierrättämättömän muovipakkausjätteen määrään. Rahoitusosuudella kannustetaan sen vuoksi samalla jäsenvaltioita vähentämään tällaisen jätteen määrää. EU:n talousarviolla edistettäisiin näin muovistrategian ja kiertotalouden tavoitteiden saavuttamista.

Ehdotettu omiin varoihin osoitettava rahoitusosuus määritettäisiin suhteessa kunkin jäsenvaltion Eurostatille vuosittain ilmoittamaan kierrättämättömän muovipakkausjätteen määrään. Kunkin jäsenvaltion rahoitusosuus laskettaisiin soveltamalla edellä mainittuun määrään kerrointa, joka on 0,80 euroa / kg. EU:n talousarvioon voitaisiin tämän seurauksena saada vuosittain noin 7 miljardin euron tulot.

3.4. Arvioidut muutokset EU:n rahoitusrakenteessa vuoteen 2027 mennessä

Kun verrataan nykyistä vuoden 2018 tulorakennetta vuosien 2021–2027 tulorakenteeseen, voidaan havaita, että osa rakenteesta säilyy ennallaan ja osaa uudistetaan komission ehdotuksella innovatiivisesti. Nykyjärjestelmässä BKTL-perusteisten omien varojen osuus vaihtelee vuodesta ja vuotuisen talousarviosyklin vaiheesta riippuen kahdesta kolmasosasta kolmeen neljäsosaan kaikista tuloista. Kun ehdotetut muutokset tulevat voimaan, BKTL-perusteisten varojen osuuden odotetaan olevan 50–60 prosenttia kaikista tuloista.

¹⁴ 2 prosenttia Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän katosta.

¹⁵ COM(2018) 28 final.

¹⁶ COM(2018) 28 final.

EU:n rahoitusrakenteen arvioitu kehitys

	Talousarvio 2018		Arvioitu keskiarvo 2021–2027	
	Mrd. euroa	% kaikista tuloista	Mrd. euroa	% kaikista tuloista
Perinteiset omat varat	23	15,8 %	26	15 %
Nykyiset kansalliset rahoitusosuudet joista	120	82,9 %	128	72 %
(Uudistetut) alv-perusteiset omat varat	17	11,9 %	25	14 %
BKTL-perusteiset omat varat	103	71,0 %	103	58 %
Uudet omat varat joista	–		22	12 %
Yhteiseen yhdistettyyn yhteisöveropohjaan perustuvat omat varat	–	–	12	6 %
Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään perustuvat omat varat	–	–	3	2 %
Muovipakkausjätteeseen perustuvat omat varat	–	–	7	4 %
Omat varat yhteensä	143	98,7 %	176	99 %
Muut tulot kuin omat varat	2	1,3 %	2	1 %
Tulot yhteensä	145	100,0 %	178	100 %

Vuosien 2021–2027 määrät perustuvat sovellettaviin verokantoihin ja kertoimiin, jotka on vahvistettu komission ehdotuksessa neuvoston asetukseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä (COM(2018) 327, 1 artikla).

4. OTETAAN KÄYTTÖÖN PERIAATE, JONKA MUKAAN EU:N POLITIIKOISTA SAATAVAT TULOT OHJATAAN EU:N TALOUSARVIOON

Edellä esitettyjen tulojen lisäksi on myös muita tuloja, joiden ottamista lisätuloiksi EU:n talousarvioon voitaisiin harkita. Vaikka nämä tulot eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan, ne olisi otettava huomioon laadittaessa seuraavan rahoituskehyskauden ohjelmia ja politiikkoja.

Tuloluokka ”muut tulot” soveltuisi perinteisten arviointikriteerien perusteella hyvin tulolähteeksi, lukuun ottamatta riittävyyttä ja vakautta koskevaa kriteeriä. Muut tulot ovat suoraan yhteydessä EU:n politiikkoihin ja oikeudellisiin toimivaltuuksiin, niitä on helppo hallinnoida, ja jos ne on etukäteen osoitettu tiettyyn tarkoitukseen, ne eivät johda monivuotisen rahoituskehyskauden enimmäismäärien tai omien varojen enimmäismäärän puitteissa rahoitettavien muiden menojen syrjäytymiseen. Lisäksi koska niitä ei makseta kansallisista valtionkassoista, niitä ei lueta jäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin, jotka sisällytetään jäsenvaltioiden EU-budjettiasemiin. Ne muodostavat tämän vuoksi EU:lle suoraan kertyvien tulojen itsenäisen lähteen.

Periaatteena olisi oltava, että tulot, jotka saadaan suoraan EU:n politiikan toteuttamisesta ja yhteisten EU:n tason sääntöjen täytäntöönpanosta, kertyvät oletusarvoisesti EU:n talousarvioon. Yksi esimerkki tuloista, jotka voisivat kertyä suoraan EU:n talousarvioon muun oikeusperustan kuin omia varoja koskevan päätöksen tai verotuksen

yhdenmukaistamista koskevien säädösten perusteella, ovat EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmästä (ETIAS) saatavat tulot. Komission ehdotuksen mukaan maksut, jotka veloitetaan Schengen-alueelle kolmansista maista tulevilta vierailijoilta, ovat käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja (jotka voidaan ottaa määrärahoiksi asianomaisiin budjettikohtiin). Näistä tuloista saadaan lisärahoitusta, jolla katetaan EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmän toiminnan kuluja ja autetaan myös muutoin rahoittamaan yleistä talousarviota. Käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja ei oteta huomioon omien varojen enimmäismäärää laskettaessa, koska kyseessä ei ole kansallisesta talousarviosta katettava meno. Luokkaan ”sekalaiset tulot” kuuluvilla tuloilla, joita ei ole ennalta osoitettu tiettyyn tarkoitukseen vaan jotka on otettu talousarvioon yleisinä tuloina (kuten sakot ja viivästyskorot), on BKTL-perusteista rahoitusosuutta supistava vaikutus.

5. POISTETAAN KORJAUKSET ASTEITTAIN

Monet jäsenvaltiot hyötyivät monimutkaisesta korjausten ja maksuosuuslennusten järjestelmästä. Nämä korjaukset ja alennukset juontavat juurensa unionin historiaan. Fontainebleaussa kesäkuussa 1984 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa annettiin päätelmä, jonka mukaan ”jos jonkin jäsenvaltion budjettitaakka on liiallinen sen suhteelliseen vaurauteen nähden, se voidaan korjata sopivana ajankohtana”. Merkittävin tästä päätelmästä seurannut korjausmekanismi koski Yhdistynyttä kuningaskuntaa. Mekanismin käyttöönotto perusteltiin tuolloin, 34 vuotta sitten, oikeudenmukaisuuteen liittyvillä syillä.

Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevan korjausmekanismin lisäksi ajan myötä otettiin käyttöön myös yhä useampia muita korjausmekanismeja. Alankomaat, Itävalta, Ruotsi ja Saksa ovat vuodesta 2002 hyötynet ”korjauksen alennuksesta” eli siihen rahoitusosuuteen tehtävästä pysyvistä alennuksesta, jolla ne osallistuvat Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen rahoittamiseen. Lisäksi eräille sellaisille jäsenvaltioille, joiden budjettitaakkaa pidettiin edelleen liian suurena, myönnettiin lisävähennyksiä. Alankomaille, Ruotsille ja Saksalle myönnettiin tilapäisesti vuosiksi 2014–2020 alennettu arvonlisäverokanta. Lisäksi Alankomaat, Itävalta, Ruotsi ja Tanska hyötyivät BKTL-perusteisiin rahoitusosuuksiinsa tehdystä kiinteämääräisestä vähennyksestä.

Korjausten ja maksuosuuslennusten määrät ovat ajan myötä kasvaneet, ja niiden vuotuinen kokonaismäärä – ilman Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävää korjausta – on nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä yli 5 miljardia euroa. EU:n rahoitusjärjestelmästä on niiden vuoksi tullut kohtuuttoman monimutkainen ja vähemmän läpinäkyvä.

Uusi monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus on kokonaisuutena oikeudenmukainen ja tasapainoinen. Tulopuolen uudistuksella monipuolistetaan tulolähteitä siten, että rahoituslähteiden muodostama kokonaisuus on jäsenvaltioiden kannalta oikeudenmukainen. Menopuolella unionin talousarviossa keskitytään yhä enemmän sellaisiin menoaloihin, joilla kiistatta saadaan EU:n tason lisäarvoa. Tällaisia ovat muun muassa tutkimus ja innovointi, Erasmus sekä puolustus ja rajavalvonta. Yhteenvetona voidaan todeta, että tässä ehdotetun omien varojen korin käyttöönotolla ja menojen uusilla painopistealoilla varmistetaan, että kaikki jäsenvaltiot hyötyvät unionin talousarviosta entistä tasapuolisemmin ilman vanhentuneita ja monimutkaisia korjausmekanismeja. Tässä ehdotetaan kuitenkin, että korjauksista hyötynneille jäsenvaltioille myönnetään niiden BKTL-perusteisiin rahoitusosuuksiin tehtävä kiinteämääräinen vähennys, joka poistetaan asteittain käytöstä vuoteen 2025 mennessä. Näin on tarkoitus estää se, että kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusosuudet kasvavat äkkiä merkittävästi. Edellä mainitut kiinteämääräiset vähennykset

määräytyvät näille jäsenvaltioille vuonna 2020 myönnettyjen korjausten kokonaismäärän perusteella.

6. KASVATETAAN OMIE VAROJEN ENIMMÄISMÄÄRÄÄ

Omia varoja koskeva päätös sisältää myös vuosittain kerättävien omien varojen enimmäismäärän. Omien varojen enimmäismäärällä on tarkoitus tarjota jäsenvaltioille varmuutta ja estää yllätykset, jotka vaikuttavat niiden budjetti- ja rahoitussuunnitteluun. Omien varojen enimmäismäärä on tällä hetkellä 1,20 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta. Brexitin seurauksena tätä enimmäismäärää vastaava absoluuttinen määrä supistuu automaattisesti noin 16 prosentilla (mikä vastaa Yhdistyneen kuningaskunnan bruttokansantulon osuutta). Tässä yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon, että monivuotisen rahoituskehiksen mukaisesti tarvittavien maksumäärärahojen lisäksi myös niiden talousarviovarojen, jotka tarvitaan EU:n talousarviosta takauksen saaneisiin lainoihin tai muihin rahoitusjärjestelyihin liittyvien rahoitusvelvoitteiden kattamiseen, on sisällytettävä omien varojen enimmäismäärään. Viimeksi mainittujen välineiden käyttö on lisääntynyt ja niitä käytetään jatkossa myös mahdollisen euroaluetta varten tarkoitettun vakautusvälineen yhteydessä. Omien varojen enimmäismäärää on tämän vuoksi todennäköisesti tarpeen kasvattaa.

Euroopan kehitysrahaston sisällyttäminen EU:n talousarvioon edellyttää omia varoja koskevassa päätöksessä vahvistettujen enimmäismäärien korottamista. Maksumäärärahojen enimmäismäärän ja omien varojen enimmäismäärän välillä tarvitaan riittävästi liikkumavaraa, jotta voidaan varmistaa, että unioni kykenee täyttämään taloudelliset velvoitteensa kaikissa tilanteissa, myös talouden taantuman aikana. Komissio ehdottaa, että omien varojen enimmäismäärää korotetaan maksumäärärahojen osalta 1,29 prosenttiin ja maksusitoumusmäärärahojen osalta 1,35 prosenttiin EU:n 27 jäsenvaltion yhteenlasketusta bruttokansantulosta.

Lisärahoitusosuudet, jotka Yhdistynyt kuningaskunta mahdollisesti maksaa sellaisten velvoitteidensa täyttämiseksi, joihin se on sitoutunut EU:n jäsenvaltiona, ja jotka tulevat maksettaviksi vuoden 2020 jälkeen, saattavat vähentää omilla varoilla katettavaa rahoitustarvetta etenkin seuraavan monivuotisen rahoituskehiksen soveltamiskauden alussa.

7. OMIA VAROJA KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖPAKETTI

7.1. Oikeudellinen kehys

SEUT-sopimuksessa tehtiin tärkeitä uudistuksia, joiden ansiosta voitiin toteuttaa merkittäviä muutoksia. Nämä muutokset koskivat paitsi EU:n talousarviomenettelyä myös EU:n talousarvion rahoitustapaa. Komission ehdotusten kannalta merkitystä on etenkin seuraavilla kahdella perussopimuksen määräyksellä:

SEUT-sopimuksen 311 artiklan 3 kohdassa määrätään, että hyväksyessään omia varoja koskevia päätöksiä ”neuvosto voi ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia tai poistaa olemassa olevan luokan”. Tällä määräyksellä hyväksytään nimenomaisesti uusien omien varojen käyttöönotto.

SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdassa määrätään, että ”Neuvosto vahvistaa erityistä lainsäätämismenettelyä noudattaen annetulla asetuksella unionin omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet siltä osin kuin siitä säädetään [omia varoja koskevassa] päätöksessä”. Tällä määräyksellä otetaan käyttöön mahdollisuus hyväksyä täytäntöönpanoasetuksella omien varojen järjestelmään liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä omista varoista annetun päätöksen asettamissa rajoissa.

Nyt esitetyissä komission ehdotuksissa on hyödynnetty näitä mahdollisuuksia täysimääräisesti ehdottamalla useiden omiin varoihin kuuluvien uusien luokkien luomista ja esittämällä useiden säännösten ottamista 311 artiklan 4 kohdan nojalla annettavaan täytäntöönpanoasetukseen.

Tällä tavoin järjestelmästä on pyritty saamaan riittävän joustava omista varoista annetun päätöksen asettamisissa puitteissa ja rajoissa. Kaikki unionin varoihin liittyviä käytännön järjestelyjä koskevat säännökset, joihin olisi sovellettava yksinkertaisempaa menettelyä, on tämän vuoksi otettu varsinaisen omista varoista annettavan päätöksen sijasta täytäntöönpanoasetukseen. Nämä ehdotukset vastaavat lainsäätäjän Euroopan unionin tulevaisuutta käsittelevässä valmistelukunnassa ilmaisemaa tarkoitusta, jonka sitä seurannut hallitustenvälinen konferenssi hyväksyi.¹⁷

Veropohjaisiin ja rahoitusosuuspohjaisiin omiin varoihin ja niiden perusteella talousarvioon kertyvien tulojen laskentaan liittyvät tarvittavat perussäädökset ja tiedot ovat jo olemassa tai niitä on tarvittaessa ehdotettu. Kyseiset omat varat ovat kaikki läheisesti yhteydessä aloihin, joilla on selkeä EU-ulottuvuus, kuten sisämarkkinoihin tai ympäristönsuojeluun.

7.2. Omia varoja koskevan päätöksen keskeiset osatekijät

Varsinaisessa omia varoja koskevassa päätöksessä säädetään i) unionin talousarvioon otettavien omien varojen luokista, ii) omia varoja kannettaessa sovellettavista enimmäiskertoimista ja -verokannoista, iii) omien varojen enimmäismääristä, iv) korjausmekanismeista (jos niiden katsotaan olevan tarpeen) ja niiden rahoittamisesta ja v) eräistä budjettiperiaatteista. Päätös sisältää myös luettelon säännöksistä, jotka voidaan ottaa osaksi täytäntöönpanotoimenpiteitä. Lisäksi päätöksessä säädetään siirtymätoimenpiteistä.

7.3. Täytäntöönpanoasetus

SEUT-sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan nojalla ehdotettu täytäntöönpanoasetus sisältää säännökset kaikista sellaisista unionin varoihin liittyvistä käytännön järjestelyistä ja teknisistä yksityiskohdista, joihin olisi sovellettava yksinkertaisempaa menettelyä, jotta järjestelmästä voitaisiin saada riittävän joustava omista varoista annetun päätöksen asettamisissa puitteissa ja rajoissa. Se ei sisällä sellaisia omien varojen järjestelmään liittyviä näkökohtia, jotka koskevat omien varojen käyttöön asettamista ja käteisvarojen saamista (ks. kohta 6.4 jäljempänä).

Täytäntöönpanoasetukseen otetaan myös kaikkiin omien varojen luokkiin sovellettavat yleisluonteiset säännökset, joiden osalta asianmukainen parlamentaarinen valvonta on erityisen tärkeää. Nämä säännökset koskevat etenkin tulojen valvontaa ja seurantaan liittyviä näkökohtia sekä tässä yhteydessä kyseeseen tulevia komission tarkastajien toimivaltuuksia.

Täytäntöönpanoasetus sisältää näin ollen omia varoja koskevaan päätökseen sisältyvän luettelon mukaisesti seuraavat säännökset:

- (1) säännökset kaikkien päätöksessä vahvistettujen omien varojen luokkien verokannoista ja kertoimista. Tämä tarjoaa tiettyä joustavuutta omia varoja koskevassa päätöksessä säädetyissä rajoissa. Tällaisen jouston puuttuminen heikentäisi mahdollisuuksia tehdä omiin varoihin tarvittavia mukautuksia ajoissa, koska omia varoja koskevien päätösten antamismenettely on raskas ja vaatii runsaasti aikaa;

¹⁷ Katso etenkin omia varoja käsitelleen keskusteluryhmän Eurooppa-valmistelukunnalle antama loppukertomus "Final report of the discussion circle on own resources", CONV 730/03, 8.5.2003.

- (2) säännökset Euroopan kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon järjestelmän (EKT) mukaisesta, laskentaperusteena käytettävästä bruttokansantulosta sekä säännökset tapauksista, joissa kyseiseen bruttokansantuloon aiheutuu merkittäviä muutoksia (bruttokansantulon määrittämenetelmien tarkentaminen EKT:oon tehtävien tarkistusten yhteydessä saattaa vaikuttaa myös omien varojen enimmäismääriin);
- (3) vuotuisen talousarvion tasapainottamiseksi tehtävä mukautus. Yleisperiaatteesta, jonka mukaan ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle, säädetään päätöksessä, mutta tähän liittyvistä täytäntöönpanotoimenpiteistä säädetään täytäntöönpanoasetuksessa;
- (4) valvontaa ja seurantaa koskevat säännökset, joihin kuuluvat myös ilmoittamista koskevat lisävaatimukset.

Täytäntöönpanoasetuksen ja omia varoja koskevan päätöksen yhdistelmällä varmistetaan, että kaikki järjestelmän tekniset mukautukset ovat sekä jäsenvaltioiden että Euroopan parlamentin hyväksymiä.

7.4. Omien varojen käyttöön asettamisesta annettu aset

Edellä mainittujen täytäntöönpanotoimenpiteiden lisäksi ne operatiiviset vaatimukset, joita on noudatettava asetettaessa omia varoja EU:n talousarvion käyttöön ja kirjattaessa niitä komission tileihin, asetetaan erillisessä SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettavassa neuvoston asetuksessa. Säädöspaketti sisältää sen vuoksi myös asetuksen omien varojen käyttöön asettamisesta. Tämä aset

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', ja erityisesti sen 311 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin omien varojen järjestelmän avulla on varmistettava, että unionin politiikkojen asianmukaista kehittämistä varten on käytettävissä riittävästi varoja, jollei tarpeesta noudattaa tiukkaa budjettikuria muuta johdu. Omien varojen järjestelmän kehittämisellä voidaan ja sillä pitäisi myös varmistaa mahdollisimman laaja-alainen osallistuminen unionin politiikkojen kehittämiseen.
- (2) Helmikuun 7 ja 8 päivänä 2013 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa kehoitettiin neuvostoa työstämään edelleen komission ehdotusta uusiksi arvonlisäveroon perustuviksi omiksi varoiksi, jäljempänä 'alv-perusteiset omat varat', tarkoituksena muokata menettely mahdollisimman yksinkertaiseksi ja läpinäkyväksi, vahvistaa sen yhteyttä EU:n arvonlisäveropolitiikkaan ja tosiasiallisiin arvonlisäverotuloihin sekä varmistaa veronmaksajien tasapuolinen kohtelu kaikissa jäsenvaltioissa.
- (3) Komissio hyväksyi kesäkuussa 2017 pohdinta-asiakirjan EU:n rahoituksen tulevaisuudesta¹⁸. Se esittää asiakirjassa useita sellaisia vaihtoehtoisia omien varojen lähteitä, jotka olisivat entistä näkyvämmiin kytköksissä EU:n politiikkoihin, etenkin sisämarkkinoihin ja kestäväan kasvuun. Asiakirjan mukaan uusien omien varojen käyttöönotossa olisi kiinnitettävä huomiota niiden läpinäkyvyyteen, yksinkertaisuuteen ja vakauteen ja niiden johdonmukaisuuteen unionin politiikkatavoitteiden kanssa sekä vaikutuksiin, joita niistä aiheutuu kilpailuun ja kestäväan kehitykseen, ja kyseisten varojen tasapuoliseen jakautumiseen jäsenvaltioiden kesken.

¹⁸ COM(2017) 358 final, 28.6.2017.

- (4) Lissabonin sopimuksella tehtiin omien varojen järjestelmää koskeviin määräyksiin muutoksia, jotka mahdollistavat nykyisten omien varojen luokkien määrän vähentämisen ja uusien omien varojen luokkien käyttöön ottamisen.
- (5) Tilintarkastustuomioistuin, Euroopan parlamentti ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti huomauttaneet, että alv-perusteisten omien varojen nykyinen määrittäminen menetelmä on liian monimutkainen. Sen vuoksi on aiheellista yksinkertaistaa näiden omien varojen laskentamenetelmää.
- (6) Jotta unionin rahoitusvälineet saataisiin paremmin linjaan sen politiikan painopisteiden kanssa, jotta unionin talousarvion merkitys sisämarkkinoiden toiminnassa voitaisiin ottaa paremmin huomioon ja jotta unionin politiikkatavoitteita voitaisiin tukea paremmin ja jäsenvaltioiden unionin vuotuisen talousarvion maksamia bruttokansantuloon perustuvia rahoitusosuuksia, jäljempänä 'BKTL-perusteiset rahoitusosuudet' voitaisiin supistaa, on tarpeen ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia, jotka perustuvat yhteiseen yhdistettyyn yhteisöveropohjaan, Euroopan unionin päästökauppajärjestelmästä saataviin kansallisiin tuloihin ja kierrättämättömän muovipakkausjätteen perusteella laskettavaan kansalliseen rahoitusosuuteen.
- (7) Yritykset, jotka toimivat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, hyötyvät EU:n sisämarkkinoista merkittävästi. Unionissa on kuitenkin käytössä lukuisia erilaisia verotusjärjestelmiä, mikä voi tarjota yrityksille perusteetonta etua silloin kun ne välttyvät maksamasta yhteisöveroa siellä, missä ne tuottavat arvoa. Komission vuonna 2016 antamilla ehdotuksilla¹⁹ yhteisestä yhteisöveropohjasta ja yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta puututaan tähän perusteettomaan etuun palauttamalla tasapuoliset toimintaedellytykset. Tähän liittyvät omat varat olisi kannettava soveltamalla yhdenmukaista verokantaa siihen verotettavien voittojen osuuteen, joka kullekin jäsenvaltiolle on kohdennettu yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevien unionin sääntöjen mukaisesti. Tätä omien varojen luokkaa olisi sovellettava ainoastaan yhteisöihin, jotka ovat velvollisia noudattamaan yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevia unionin sääntöjä.
- (8)** Yhtenä unionin ensisijaisena tavoitteena on saavuttaa päästöjen vähentämistavoite, johon se on sitoutunut Pariisin ilmastopöytäkirjassa ja jonka mukaan se vähentää päästöjä vähintään 40 prosenttia vuosina 1990–2030. Euroopan unionin päästökauppajärjestelmä on yksi tärkeimmistä tämän tavoitteen saavuttamiseksi käyttöön otetuista välineistä; sen tuottamat tulot perustuvat päästöoikeuksien huutokauppaan. Kun otetaan huomioon Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän yhdenmukaistettu luonne sekä rahoitus, jota unioni tarjoaa tukeakseen ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista jäsenvaltioissa, EU:n talousarvion on aiheellista ottaa tähän liittyvä uusi omien varojen luokka. Tämän omien varojen luokan olisi perustuttava jäsenvaltioiden huutokauppaamiin päästöoikeuksiin, ja sen olisi sisällettävä siirtymäajan mahdollisuus osoittaa päästöoikeuksia maksutta energia-alalle. Jotta voitaisiin ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/87/EY²⁰ sisältyvät tiettyjä jäsenvaltioita koskevat erityissäännökset, solidaarisuuteen, kasvuun ja yhteenliittämiseen liittyvistä syistä uudelleen jaettuja sekä innovaatorahastoon ja modernisaatorahastoon

¹⁹ COM(2016) 683, 25.10.2016.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

osoitettuja päästöoikeuksia ei pitäisi ottaa huomioon näitä omia varoja vastaavaa rahoitusosuutta määritettäessä.

- (9)** Unionin talousarviolla voidaan unionin muovistrategian mukaisesti auttaa vähentämään muovipakkausjätteestä johtuvaa ympäristön pilaantumista. Omilla varoilla, jotka perustuvat kunkin jäsenvaltion tuottaman kierrättämättömän muovipakkausjätteen määrän perusteella määritettyyn kansalliseen rahoitusosuuteen, kannustetaan vähentämään kertakäyttömuovien kulutusta, lisäämään kierrätystä ja edistämään kiertotaloutta. Samaan aikaan jäsenvaltioilla on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti vapaus toteuttaa omalta kannaltaan sopivimmat toimenpiteet edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (10) On tarpeen estää se, että korjauksista hyötyvien jäsenvaltioiden kansallisiin rahoitusosuuksiin tehdään merkittävä äkillinen lisäys. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että Alankomaille, Itävalle, Ruotsille, Saksalle ja Tanskalle myönnetään tilapäiset korjaukset, jotka muodostuvat niiden BKTL-perusteisiin rahoitusosuuksiin siirtymäkaudella tehtävistä kiinteämääräisistä vähennyksistä. Nämä korjaukset olisi poistettava asteittain vuoden 2025 loppuun mennessä.
- (11) Jäsenvaltioiden perinteisiä omia varoja varten kantamista määristä kantokuluina pidättämä 20 prosenttia muodostaa merkittävän omien varojen osuuden, jota ei aseteta unionin talousarvion käyttöön. Jäsenvaltioiden perinteisistä omista varoista pidättämiä kantokuluja olisi vähennettävä nykyisestä 20 prosentista alkuperäiseen 10 prosenttiin, jotta tullilaitteita, tullin henkilöstöä ja tullin tietojärjestelmiä varten tarkoitettu rahoitustuki vastaisi paremmin todellisia kustannuksia ja tarpeita.
- (12) SEUT-sopimuksen 311 artiklan neljännen kohdan mukaan neuvosto vahvistaa unionin omien varojen järjestelmää koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet. Tällaisten toimenpiteiden olisi sisällettävä myös kaikkiin omien varojen luokkiin sovellettavat yleisluonteiset ja tekniset säännökset, joiden osalta asianmukainen parlamentaarinen valvonta on erityisen tärkeää. Tällaisten toimenpiteiden olisi sisällettävä yksityiskohtaiset säännöt, joita noudatetaan vahvistettaessa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen käyttöön asetettavia määriä, mukaan luettuina 2 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuihin omiin varoihin sovellettavat kertoimet ja verokannat, sekä bruttokansantuloon liittyvät tekniset kysymykset, omien varojen kannon valvonnan ja seurannan edellyttämät säännökset ja järjestelyt, mukaan luettuina säännöt tarkastuksista sekä sellaisten virkamiesten ja muiden toimihenkilöiden toimivaltuuksista, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksia, sekä kaikki asiaa koskevat raportointivaatimukset.
- (13) Euroopan kehitysrahaston sisällyttäminen EU:n talousarvioon edellyttää omia varoja koskevassa päätöksessä säädettyjen enimmäismäärien kasvattamista. Maksumäärärahojen enimmäismäärän ja omien varojen enimmäismäärän välillä tarvitaan riittävästi liikkumavaraa, jotta voidaan varmistaa, että unioni kykenee täyttämään taloudelliset velvoitteensa kaikissa tilanteissa, myös talouden taantuman aikana. Omien varojen enimmäismäärää olisi tämän vuoksi kasvatettava 1,29 prosenttiin jäsenvaltioiden yhteenlasketusta markkinahintaisesta bruttokansantulosta maksumäärärahojen osalta ja 1,35 prosenttiin maksusitoumusmäärärahojen osalta.
- (14) Johdonmukaisuuden, jatkuvuuden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi olisi annettava säännökset, joilla varmistetaan joustava siirtyminen päätöksellä 2014/335/EU, Euratom käyttöön otetusta järjestelmästä tässä päätöksessä säädettyyn järjestelmään.

- (15) Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät olisi ilmaistava euroina.
- (16) Jotta tarkistettuun omien varojen järjestelmään voitaisiin siirtyä varainhoitovuoden vaihteessa, tätä päätöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2021. Säännöksiä, jotka koskevat yhteiseen yhdistettyyn yhteisöveropohjaan perustuvaa rahoitusosuutta, ei kuitenkaan tulisi soveltaa takautuvasti, ja niiden soveltamista olisi lykättävä, koska yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevia unionin sääntöjä ei ole vielä hyväksytty,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä annetaan säännöt unionin omien varojen käyttöön asettamisesta unionin vuotuisen talousarvion rahoituksen varmistamiseksi.

2 artikla

Omien varojen luokat

1. Unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat tulot, jotka kertyvät
 - (a) perinteisistä omista varoista, jotka muodostuvat maksuista, palkkioista, lisä- tai tasausmaksuista, lisäsummista tai -osista, yhteisestä tullitariffista ja muista sellaisista tulleista kertyvistä maksuista, jotka unionin toimielimet ovat vahvistaneet tai vahvistavat kolmansien maiden kanssa käytävälle kaupalle, ja päättyneen Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tullimaksuista sekä rahoitusosuuksista ja muista maksuista, joista määrätään sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä;
 - (b) yhdenmukaisen verokannan soveltamisesta yleisen arvonlisäverokannan alaisista luovutuksista ja suorituksista kannettavasta arvonlisäverosta saatavista tuloista laskettuun osuuteen jaettuna kansallisella yleisellä arvonlisäverokannalla; todellinen verokanta saa olla enintään 2 prosenttia;
 - (c) yhdenmukaisen verokannan soveltamisesta siihen verotettavien voittojen osuuteen, joka kullekin jäsenvaltiolle on kohdennettu yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevien unionin sääntöjen mukaisesti; todellinen verokanta saa olla enintään 6 prosenttia;
 - (d) yhdenmukaisen kertoimen soveltamisesta määrään, joka vastaa direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista huutokaupattavista päästöoikeuksista saatavia tuloja sekä kyseisen direktiivin 10 c artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyä energiantuotantoalan nykyaikaistamiseen siirtymäajaksi maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa; todellinen kerroin saa olla enintään 30 prosenttia;
 - (e) yhdenmukaisen kertoimen soveltamisesta kierrättämättömän muovipakkausjätteen painoon; todellinen kerroin saa olla enintään 1,00 euroa kilogrammaa kohti;
 - (f) talousarviomenettelyn yhteydessä kaikkien muiden tulojen perusteella vahvistettavan yhdenmukaisen kertoimen soveltamisesta kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun bruttokansantuloon.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa yhdenmukaista verokantaa sovelletaan ainoastaan niiden verovelvollisten voittoihin, jotka ovat velvollisia noudattamaan yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevia unionin sääntöjä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan f alakohtaa yhdenmukaista kerrointa sovelletaan kunkin jäsenvaltion bruttokansantuloon.

Itävalle myönnetään sen bruttokansantuloon perustuvaan vuotuisen rahoitusosuuteen bruttovähennys, joka on 110 miljoonaa euroa vuonna 2021, 88 miljoonaa euroa vuonna 2022, 66 miljoonaa euroa vuonna 2023, 44 miljoonaa euroa vuonna 2024 ja 22 miljoonaa euroa vuonna 2025. Tanskalle myönnetään sen bruttokansantuloon perustuvaan vuotuisen rahoitusosuuteen bruttovähennys, joka on 118 miljoonaa euroa vuonna 2021, 94 miljoonaa euroa vuonna 2022, 71 miljoonaa euroa vuonna 2023, 47 miljoonaa euroa vuonna 2024 ja 24 miljoonaa euroa vuonna 2025. Saksalle myönnetään sen bruttokansantuloon perustuvaan vuotuisen rahoitusosuuteen bruttovähennys, joka on 2 799 miljoonaa euroa vuonna 2021, 2 239 miljoonaa euroa vuonna 2022, 1 679 miljoonaa euroa vuonna 2023, 1 119 miljoonaa euroa vuonna 2024 ja 560 miljoonaa euroa vuonna 2025. Alankomaille myönnetään sen bruttokansantuloon perustuvaan vuotuisen rahoitusosuuteen bruttovähennys, joka on 1 259 miljoonaa euroa vuonna 2021, 1 007 miljoonaa euroa vuonna 2022, 755 miljoonaa euroa vuonna 2023, 503 miljoonaa euroa vuonna 2024 ja 252 miljoonaa euroa vuonna 2025. Ruotsille myönnetään sen bruttokansantuloon perustuvaan vuotuisen rahoitusosuuteen bruttovähennys, joka on 578 miljoonaa euroa vuonna 2021, 462 miljoonaa euroa vuonna 2022, 347 miljoonaa euroa vuonna 2023, 231 miljoonaa euroa vuonna 2024 ja 116 miljoonaa euroa vuonna 2025. Edellä mainitut määrät ovat vuoden 2018 hintoina, ja ne muunnetaan käypiin hintoihin käyttämällä uusinta talousarvioesityksen laadinta-ajankohtana saatavilla olevaa euroina ilmaistua bruttokansantuotteeseen perustuvaa unionin deflaattoria, sellaisena kuin komissio on sen määrittänyt. Kaikki jäsenvaltiot osallistuvat bruttovähennysten rahoittamiseen.

2. Unionin talousarvioon otettavia omia varoja ovat lisäksi tulot, jotka kertyvät jonkin yhteisen politiikan osana SEUT-sopimuksen mukaisesti käyttöön otetuista uusista maksuista, edellyttäen, että perussopimuksen 311 artiklassa määrättyä menettelyä on noudatettu.
3. Jos talousarviota ei ole hyväksytty varainhoitovuoden alussa, sovelletaan uusien bruttokansantuloon sovellettavien kertoimien voimaantuloon asti aiempia kertoimia.

3 artikla

Omien varojen enimmäismäärä

1. Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettavien omien varojen kokonaismäärä saa olla enintään 1,29 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta.
2. Unionin talousarvioon otettujen maksusitoumusmäärärahojen vuotuinen kokonaismäärä saa olla enintään 1,35 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta.
3. Maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen välillä on säilytettävä kiinteä yhteys, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisuus ja jotta 1 kohdan mukaista enimmäismäärää voidaan noudattaa peräkkäisinä vuosina.

4 artikla
Yleiskatteisuusperiaate

Edellä olevassa 2 artiklassa tarkoitettuja tuloja käytetään erittelemättä kaikkien unionin vuotuisen talousarvion otettujen menojen rahoittamiseen.

5 artikla
Ylijäämän siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle

Varainhoitovuoden kaikkien toteutuneiden menojen jälkeen mahdollisesti jäljelle jäävä unionin tulojen ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

6 artikla
Omien varojen kantaminen ja niiden asettaminen komission käyttöön

1. Jäsenvaltiot kantavat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut unionin omat varat kansallisten lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa mukautettava näitä kansallisia säännöksiä ja määräyksiä siten, että ne vastaavat unionin säännöissä asetettuja vaatimuksia.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden sille tiedoksi toimittamia kansallisia säännöksiä ja määräyksiä, toimittaa jäsenvaltioille mukautukset, joita se pitää tarpeellisina sen varmistamiseksi, että kyseiset säännökset ja määräykset ovat yhdenmukaisia unionin sääntöjen kanssa, ja antaa tarvittaessa budjettivallan käyttäjälle tätä koskevan kertomuksen.
2. Jäsenvaltiot pidättävät itsellään kantokuluina 10 prosenttia 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä.
3. Jäsenvaltiot asettavat tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut varat komission käyttöön SEUT-sopimuksen 322 artiklan 2 kohdan nojalla annettujen asetusten mukaisesti.

7 artikla
Täytäntöönpanotoimenpiteet

Neuvosto hyväksyy SEUT-sopimuksen 311 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteet seuraavien omien varojen järjestelmän osatekijöiden osalta:

- (a) säännöt, joita noudatetaan vahvistettaessa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen käyttöön asetettavia määriä, mukaan luettuina 2 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuihin omiin varoihin sovellettavat kertoimet ja verokannat, joiden osalta noudatetaan kyseisissä alakohdissa säädettyjä enimmäismääriä, sekä 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin bruttokansantuloon perustuviin omiin varoihin sovellettavan kertoimen laskentamenetelmä;
- (b) säännöt ja järjestelyt, jotka tarvitaan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tulojen kantamisen valvontaa ja seurantaa varten, mukaan luettuina säännöt tarkastuksista sekä sellaisten virkamiesten ja muiden toimihenkilöiden toimivaltuuksista, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksia, sekä kaikki asiaa koskevat raportointivaatimukset.
- (c) edellä 2 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja 3 artiklan soveltamiseksi laskentaperusteena käytettävä bruttokansantulo, bruttokansantulon mukauttamista

koskevat säännökset sekä säännökset, joita sovelletaan maksumäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen enimmäismäärien uudelleenlaskentaan silloin kun bruttokansantuloon aiheutuu merkittäviä muutoksia;

- (d) menettely, jota noudatetaan 5 artiklan mukaisen vuotuisen budjettijäämän laskennassa ja talousarvioon ottamisessa.

8 artikla

Loppu- ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätös 2014/335/EU, Euratom, jollei 2 kohdasta muuta johdu. Viittauksia neuvoston päätökseen 70/243/EHTY, ETY, Euratom²¹, neuvoston päätökseen 85/257/ETY, Euratom²², neuvoston päätökseen 88/376/ETY, Euratom²³, neuvoston päätökseen 94/728/EY, Euratom²⁴, neuvoston päätökseen 2000/597/EY, Euratom²⁵, neuvoston päätökseen 2007/436/EY, Euratom²⁶ tai päätökseen 2014/335/EU, Euratom²⁷ pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.
2. Päätöksen 94/728/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa, päätöksen 2000/597/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa, päätöksen 2007/436/EY, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan edelleen niiden tulojen laskemiseen ja mukauttamiseen, jotka saadaan, kun tiettyä verokantaa sovelletaan yhdenmukaisesti määritettyyn alv-määräytymisperusteeseen, joka on rajattu 50–55 prosenttiin kunkin jäsenvaltion BKT:sta tai BKTL:sta kulloinkin kyseeseen tulevan vuoden mukaan, sekä laskettaessa budjettiaseman epätasapainon korjausta Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi vuosilta 1995–2020 ja niitä osuuksia, joilla muut jäsenvaltiot osallistuvat kyseisen korjauksen rahoittamiseen.
3. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 10 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön ennen 28 päivää helmikuuta 2001.
4. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 25 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2001 ja 28 päivän helmikuuta 2014 välisenä aikana.
5. Jäsenvaltiot pidättävät edelleen 20 prosenttia kantokuluina niistä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä, jotka jäsenvaltioiden olisi sovellettavien

²¹ Neuvoston päätös 70/243/EHTY, ETY, Euratom, tehty 21 päivänä huhtikuuta 1970, jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien korvaamisesta yhteisöjen omilla varoilla (EYVL L 94, 28.4.1970, s. 19–22).

²² Neuvoston päätös 85/257/ETY, Euratom, tehty 7 päivänä toukokuuta 1985, yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 128, 14.5.1985, s. 15–17).

²³ Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta (EYVL L 155, 7.6.1989, s. 1–8).

²⁴ Neuvoston päätös 94/728/EY, Euratom, tehty 31 päivänä lokakuuta 1994, Euroopan yhteisöjen omista varoista (EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9–13).

²⁵ Neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom, tehty 29 päivänä syyskuuta 2000, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 253, 7.10.2000, s. 42–46).

²⁶ Neuvoston päätös 2007/436/EY, Euratom, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17–21).

²⁷ Neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105–111).

unionin sääntöjen mukaisesti pitänyt asettaa käyttöön 1 päivän maaliskuuta 2014 ja 28 päivän helmikuuta 2021 välisenä aikana.

6. Tätä päätöstä sovellettaessa kaikki rahamäärät on ilmaistava euroina.

9 artikla
Voimaantulo

Neuvoston pääsihteeri antaa tämän päätöksen tiedoksi jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteerille viipymättä tieto tämän päätöksen hyväksymistä varten tarvittavien, valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisten menettelyjen saattamisesta päätökseen.

Tämä päätös tulee voimaan viimeisen toisessa kohdassa tarkoitetun tiedonannon vastaanottamista seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

Tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 2 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa sovelletaan kuitenkin sen päivän jälkeisen toisen vuoden tammikuun 1 päivästä, jona kansallisia säännöksiä, joilla saatetaan yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta annettu neuvoston direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä, aletaan soveltaa.

10 artikla
Julkaiseminen

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja